

Narodni list.

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest tielo bez kosti!“

Br. 21.

Volosko-Opatija u sriedu 23. svibnja 1901.

God. II.

Ki dan je va lete najljepši za nas istarske Slavene?

To je dan, kada se va Opatije drži glavna godišnja skupština naše Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru. Ta lepi dan pada ovo leto na 30. ov. mj. Va toj se prilike skupi v Opatije sve ča imamo najboljega va ovih naših krajeh.

Na taj se dan svi nekako bliže stisnemo, jedan uz drugoga, na taj dan mi čutimo nekako više nego drugda, da smo prava braća, i da treba da budemo čvrsto složni jedan z drugim, ako ćemo da se obranimo proti našem skupnemu neprijatelju Talijanu. Nego pul te prilike mi vidimo i neč drugo; vidimo naime, kakova je našega naroda duša, vidimo i kakovo je i njegovo srce. Vidimo skrb brata za svojega brata, vidimo ljubav celega puca napram svojoj krve.

A tega dneva mi vidimo još i to, da nismo sami, da ima tisuće i tisuće naroda našega ki s nami čuti i osjeća ki se s nami veseli i tuguje. I vidimo pomoćnu ruku brata našega kako se k nam nagiblje, da nam da pomoć, kako ćemo očuvat sebe, svoje ime, svoju narodnost — krv svoju. Sve mi to vidimo na ta lepi dan.

Nego i čujemo i naučimo puno lepega na taj dan.

Mi naučimo na taj dan kako trebe svoj narod ljubiti ne samo besedom i govorom nego i srcem i delom. To naučimo mi od ljudi, koji dragovoljno delaju samo za to, da nam svim bude laglje, lepše.

Protiva nas se je sve diglo — mi živimo va takovem vremene, ko je za

nas odsudno: Ilti život — iliti smrt — to je iliti jedno iliti drugo ča nas čeka nakon ove silne borbe, ča ju već od let i let imamo s našemi neprijatelj Talijani. Žalostno je samo to, da jedan del našega naroda ne more još razumet va ku nesreću ga hitaju ti Talijani, a najžalostnije je pak to, da se taj nesrećni del prevarenege našega naroda još i druži s timi Talijani proti nam, ki smo mu braća.

Nego to sve nas ne more zastrašiti; mi stojimo svi tvrdi i čvrsti. Zač smo va duše uvjereni, da će najzada naša sveta stvar predobit. Naši neprijatelji nam to sami najbolje pokazuju. Oni sami nisu mogli niš učinit, zač su znali da ih narod ne bi razumel, ni poslušal. Za to su oni kupili čovjeka našega jezika, lopova, lupeža sa zverskim srcem kemu oni plaćaju toliko na mesec, samo da truje naš narod i da ga ako moće privede na njihlu stran.

I ta skot, ta izmet ljudskega rođa dela na tem. kako bi zadovoljil one, koji ga placaju. Nego takovu mroinu, takovu hulju, takovega smrada, tega prokletega Judu Iskariota ne more sledit, ako ne samo on, kemu je srce izkvareno i ki je propalica, kako i on ale pak on, kemu je Bog za čas potamnel um i razum, da ne more spoznat dobro od zlega.

To je i razlog radi kega Talijani ne te ni putem te proklete propalice moć prevladat naš dobri narod i zatrt ga kako to oni gledaju i išću. To je njihovo zadnje sredstvo — oni te da još malo životare i za to su se obesili na vrat najgajusnemu izdajice, ki je ikada živel od vremena Efijalta i Jude Iskariota.

Ale kad bi naš položaj bil još i lošiji, mi ne bismo smeli bat se, kada gledamo onu lepu četlu našega sveta, ki nima druge misli i želje, ako ne pomoć svojemu, pak stajalo ga to makar i života.

A tu lepu četlu imat ćemo ako Bog da, priliku videt danas osam dan — četrtak na 30. ovege meseca skupljenu va opatijskoj „Zore“. A ta mala četa bit će samo na neki način predstavnica veće čete, ku čini naša Slavna Družba Sv. Cirila i Metoda za Istru. A mi se te družbe moramo držat, kako se i bršljan drži čvrstega grma i kako se malo dete drži svoje materi.

Držimo vavek va pamete to, da naš neprijatelj more proti nam delat ča god će, ipak nas ne će nikada moć zatrt, dokle se budemo mi držali naše Družbe.

A celo delovanje i život te naše Družbe izbit će pred našemi očijami četrtak, na dan glavne skupštine. Na taj dan ćemo mi doznat, ča je va ovo zadnje vreme naš narod učinil za našu Družbu i ča je naša Družba učinila za naš narod. A mi vam moremo već naprvo povedet, da su oba dostojni jedno drugoga — koliko družba, toliko i narod učinili su svaki svoju svetu dužnost.

A lepo je i utješljivo znat ča su oni sve učinili. Va dušu i va srce se pomalo od tega uvlači tihl mir, zadovoljstvo, spokojnost i tvrdo uvjerenje, da nas neprijatelj nima još va svojih pandžah, da smo još svoji — da smo „postojani kano klisurine“. Ja takova se čućenja čute na dan glavne skupštine naše Družbe. I za to je ta dan

— najljepši dan za nas — istarske Slavene.

Bračo — neka nijedan ne uzmanjka prit na 30. ov. mj. va našu lepu i dragu Opatiju na skupštinu naše Družbe sv. Cirila i Metoda.

Ča je novega po svete?

Austria. Zadnji put smo rekli na ovom istem meste, da mi ne verujemo miru, ki sada vlada va našem parlamente. To smo mi napisali četrtak, a iz telegrafa, ča smo ga dobili dva dni za tem, videt je, da smo imeli posvema pravo, kada smo ono pisali: Ta telegraf kega smo dobili iz Beča javlja nam to, da su se sve stranke izjavile, da nimaju nikakove veri do našega guverna, i da ako sada glasuju onako, kako će on, to da čine samo zato i dotle, dokle se urede neke stvari od velikega interesa za oneh ki su ih zibrali. Najoštrije je govoril Mladočeh dr. Stransky. On je rekao jasno i glasno, da Mladočehi nete moć nikada pozabit nepravdu, ka njim se je učinila stim, da su se nazad povukle one znamenite jezične naredbe, i da će se upustit va lje u borbu, samo da se urede neke gospodarsvene stvari. Neki misle, da su stem oteli Mladočehi umirit svoje izbornike, kem se nekako čudno čini, da su Mladočehi od praveh zmaji najedanput postali tihl janjčići, tako da se čini, da su pozabili na narodnostno pitanje. Nego mi ne mislimo, da bi Mladočehi bili tako plitki, da bi ni čak pomislili, da bi se njihovi izbornici dali tako lahko zavest. Od tega se vidi, da će bit opet neveri iliti bure i oluje.

PODLISTAK.

Jvina majka.

Narodna pjesma iz Istre. Priobio Pavao Špada.

Išće Ive od grada do grada
Gdi bi naša svomu konju hlada,
Konju hlada a sebi divojku.
Ive šeće žalostno iz grada
Na nj' se stane jedna stara baba:
Ter upita Ivu žalostnoga:
„Ča greš tve žalostno iz grada?
Odgovara staroj babi Ive:
„Ljnbija sam i staro i mlado
„Samo nisam bilu Katarinu!
„Ljubi mene Ive dite mlado!“
„Ni mi lazno moja stara babo,
„Brod me čeka izpod sveta Marka
„Unutri je moja stara majka!
„Ko me nećeš Ive obljubiti
„Ja ču tebe lipo naputiti,
„Uzidaj ti jedan mali vertac
„I nasadi svake vrsti cvieća
„A najviše drobnoga baselka
„Sve divojke će ga pobirati.“
Sve divojke po rože hodile
Med njima ni bile Katarine
Ko ne mi je ta Katina majka.
Da se Ive tugi i žalosti,
Da ne more Katu primamiti.
Starica mu majka govorila:
„Nedaj mi se tugi ni žalosti

„Ja ču tebe liple naputiti,
„Kako ćeš ti Katu primamiti.
„Uzidaj ti jedan lipo bunar,
„Lipo bunar pokraj dvora ivoga
„Divojke će po vodu hoditi,
„Lipa Kata med njima će biti!“
Sve divojke po vodu hodile
Med njima ni bile Katarine
Nego mi je ta Katina majka.
Da se Ive tugi i žalosti
Da ne more Katu primamiti.
Starica mu govorila majka:
„Nedaj mi se tugi ni žalosti,
„Ja ču tebe lipo naputiti
„Kako ćeš ti Katu primamiti,
„Uzidaj ti jednu lipu crikvu
„Divojke će na mašu hoditi
„Lipa Kata med njima će biti.“
Sve divojke na mašu hodile
Med njima ni bile Katarine
Nego mi je ta Katina majka.
Da se Ive tugi i žalosti
Da ne more Katu primamiti.
Starica mu majka govorila:
„Nedaj mi se tugi ni žalosti
„Da nemoreš Katu primamiti
„Još ču tebe liple naputiti
„Kako ćeš ti Katu primamiti
„Pleti kose kako i divojka
„Goji dojke kako i divojka
„Obuči se kako i divojka
„I ti hodi nazivati Katu.

„Ne zovi ju po imenu Kate
„Već ju zovi drugarice moja
„Hodi s manom cvieće pobirati
„Lipo cvieće široku planinu
Kad su došli široka planinu
Prvu j' roža Kata utergala
Pak ju meće na žarko sunašće:
„Sablo vehlo Ivino serdašće
„Ko i roža, ku sam utergnula!“
„Ne govori mlada Kate tako,
„Čuti čete Ive dite mlado“
„Neka čuje, što je meni za to
„Kad se sinoć z drugom zaručija“
Ontrađ ju je za ruku primija
U bilo je lice poljubija.
Na to se je Kate prestrašila
Još i jače ona zavapila,
Kako vila kući odletila.
Da se Ive tugi i žalosti
Da ne more Katu primamiti.
Starica mu majka govorila:
„Nedaj mi se tugi ni žalosti,
„Ja ču tebe lipo naputiti
„Kako ćeš ti Katu primamiti:
„Ti čini se od Boga umriti,
„I još svimi zvoni prozvoniti,
„Sve divojke križat će hoditi,
„Lipa Kata med njima će biti
„I onako ćeš ju primamiti.
Kad je Ive majku razumija
Na posa se berzo pripravija.
Činil se je od Boga umriti

I još trimi zvoni pozvoniti
Sve divojke stale govoriti:
„Kako mlo zvana zvene!“
Odgovara jedna stara majka:
„Poslušajte moja dico draga
„Zvana zvene mladomu Ivanu,
„Jerbo mertav leži na posteljil!“
Na to su se čudom začudile
Na četiri strane razglasile.
To dočuje lipo Katarina
Pak je majki tih govorila:
„Da ti znadeš mlada majko mila,
„Danas Ive na smertnoj postelji,
„Pustme, majko, mertva pohoditi,
„Kad ne pustiš živim govoriti.“
Odgovara Kati stara majka:
„Hodi Kate mertva pohoditi
„Sobom zami trideset divojak
„Svakoj daj ti sveću od florina
„A ti zberi duplir od cekina.“
Kako njoj je majka govorila,
Tako j' lipo Kata učinila.
Kad su došle Ivinoj kamari
A sama je Kate zaželila,
Da bi Iva suzama natopila,
Nagnula se Ivi na uzglavlje,
Pade suza na Ivino lice;
Onda mi se Ive probudija,
I dilj Kati lice oblubija.
A lipo mu Kate odgovara:
„Prokleta ti tvoja majka bila
„Ka te j' Ive tako naputila!“

Delegacije su se sastale ponedjeljak u Beču. Austrijska delegacija zbrajala je za svojega predsjednika kneza Lobkovicu, a Ugarska grofa Szapary. Utorak na uru za polne prijel je naš presvetli cesar obe delegacije u svojem carskom dvoru. Odgovarajući obim predsjednikom naš Cesar je rekao, da mu je drago javiti, da naše cesarstvo žive sa svimi drugimi državama u lepem mire, i da se nada, da će se ta mir i za napred očuvat.

Delegacijam je predloženo 357 milijuni krun za razne potrebe i to za 780 tisuć krun više nego lani. Od tega gre na vojsku od kraja 295 milijuni krun, a za onu od mora 45 milijuni krun, a ovoliko od prilike i za Bosnu i Hercegovinu.

Opatijski sastanak mej rumunjskim kraljem Carolom i grčkim kraljem Jurjom još neda mira europskim političarom. O tem sastanku pišu još sada sve novine, izve dolaze do tega, da je to združeno pripremljeno proti Slavenom osobito Bugarom, ki nastoje okole tega, kako bi Makedonija spala pod njihovu vlast. Kako se vidi tu bi i Grčka i Rumunjska otele imet svoj del. Za Rumunjsku znamo, da gleda i va Ungariju, va koj žive do 3 milijuni Rumunji, a za Grčku znamo, da ju je pred par let potukal „umirajući“ Turčin. Neka bude kako će, sigurno je ipak to, da ta „opatijski sastanak“ ne će ni za tisuć del od jednega milimetra promenit kartu geografsku od Europi.

Srbija. Reč bi, da se je serbijska kraljevska familija za to rodila na svet, da bude za zabavu celoj Europi. To je jako žalostno, ale ipak istinito. Još su nam friški va pamete škandali mej pokojnim kraljem Milanom i njegovom ženom Natalijom, i već dolaze sada drugi puno veći škandali mej njihovim sinom, mladim kraljem Alexandrom i njegovom Dragom Masin. Kraljica Draga je jedno 8 ali 9 let starija od svojga muža, a s njim se je oženila lani i to na svu prešu zaš da je bila va blagoslovenem stanju i blizu za rodit. Nego prošal je jedan mesec dva i tri, a rojenje ni blizu, dokle se najzad ovi dni pročulo, da će napokon kraljica ipak rodit. Nego već se je i prije čuhalo, da kraljica ni noseća, ona da je samo s tem prevarila mladega kralja, da ju oženi.

Govori se, da je upravo zaradi teh glasi ruski cesar poslal va Belgrad jednega svojega duhtora, da vidi ča je va tem istine. Kad je duhtor pregledal kraljiču obnašal je, da kraljica ni ni bila nikad va blagoslovljenem stanju. Otduda veliki škandal. Čuje se, da je kralj bil jako srdit, i da je otel kraljiču tuč. Ruski foji savetuju kraljiču, neka se zapre va ki konvent, a Natalija, kraljeva mat preporučuje sinu, neka se odeli od ženi. Cemo videt, ča će se s tega zleć.

Francezka. Reč bi, kako da se Francezka sprema na gveru proti Maroku. Dugo je već vremena, da se ta kaša pripravlja i više je puti već prišlo mej Francezkom i Marokom do neprijateljstva radi tega, ča su podložnici sultana od Maroka više puti uznemirivali Francezku koloniju Aljer.

Dopisi.

Iz Lovrana 10. maja 1901. Pred nekoliko vremena prišli su iz Učke — kade su manovru delali — va Lovran soldati iz Rambergove regimente, ki bivaju v Reke. Brižni ljudi su bili jako trudni kada su iz Učke prišli, a nas manjiško podošta, ni njim dal iz komunske kase ni za hlebčić kruha.

Po svih županijah je hvalevredna navada, da se najedu i napiju brižni soldati, kada pridu na manovre va ko mesto; tako je stori i veleuč. g. Dr. Stanger načelnik va Voloskem, samo naš Gellertich je htel stori „una ecezione“. Ali znate zaš je on to stori? Zato zaš su ti soldati bili Hrvati,

a on „fiorentin“ kemu pek, njegova mat ni znala ni besedice talijanski, mrzi Hrvate pak se je osvetil tem brižnem soldatom. Da bi bili Karabinieri, bersaljeri i svi oni drugi talijanski soldati — ki kako Baratieri znaju va vojske bežat — onda ja, svi naši Popedili bi bili oprli svoje borse, a podošta bi bil dal iz kase komunske koliko bi htel. Da je prišal i va Lovran, klub Alpino fiamano, onda ja, allegri patrioti! Ja da sam, bil kako komandant od regimenta, nebim bil pustil da muzika zveni po Lovranu.

Kako bi se grdo videlo našim soldatom da pridu va ko mesto, pak da njim ki komun stori kako Lovranski podošta. Nego dragi Jeletiču, Hrvati su više puta spasili našu državu, a ča su stori! Talijani? Oberdank, Luccheni i drugi talijanski razbojniki?

Prošli tjedan došla je komisija od governa va Lovran, zaradi novega porta Naši „Popedili“ bi hteli, da se porit stori „u“ meste, ko ni niš adatano za to; velika većina ljudi ki se ča razumeju je da se porat stori blizu cimitera, zaš bi se i manje potrošilo. —

A znate ča je rekao naš „manjiško“? Ako ne čete stori porat kade ja, biž moje kuće, bolje da ga nigde ne stori! Lepi podošta, ča ne? Kako on dobro želi svojemu komunu, a kada budu nove balatacijoni će govorit da je on stori porat. — Koliko dela bi tim dobili naši ljudi, a i železnicom iz Pazina, ku bi se stori, koliko beći bi se zaslužilo! Persona naš podošta bi htel porat i železnicu pred svojim kućom! Scuse se ze poco, šior magnifico!

Lovran napreduje, imamo i novega inženjera, postolara — muzikanta ki prigovara planu enega študiana inženjera!

Ši me kapil Blejamin?!

Pravi Barba Čenčo.

Iz Mošćenice. Kako je poznato, ni iz Mošćenice i Bezečke občine i oni preko Učke, moramo, ako čemo po i Volosko i na Reku, po našeh poseh, jutro se rano stajat, pak hodit nekoliko ur do Lovrana, da se ukrcamo na vapor za Volosko i Reku. Austrijski goveran dava veliku sovenciju ugar.-hrvatskom parobrodarskom društvu, da čite sva mesta, kade je moguće ukrcat pasijeri.

Va Drage mošćenicekoj svako jutro bi se ukrcalo najmanje svojih 50 pasijeri, pak za to molimo da se goveran pobrine i za nas i neka naloži ungero-croati, da barem po letu pošalje svoj vapor svako jutro iz Lovrana do Drage, a to će bit i va interesu samega društvu.

Va to ime Bog pomoz! Dražan.

Iz Tinjana. Hoću gospodin urednik, da Vam povim malo kakovi su to ljudi v ovih naših krajih, ki derže za našom gospodom Talijani. Ovi se moru baš s takovimi ljudi dičit zaš su njim na vlas jednaki.

Tu Vam je jedna lindarka, za koju sam čuja da ju protiravaju od čušta do čušta kako i ona svojega zgubljenega muža. Kapo od Tinjanske lege je slipi Zaneto, ajuntanti su mu zgubljeni Toni pak Core Krstić kemu je polovica bižala u lovkicu i ki je deli na pol febrara od socialisti 25 milijoni. Za njim pride neki pojidež iz Vasasi, nekakov cerni Kinez, koji daje kokoše i peršute za poč na porečku železnicu za Nadzornika.

To su Vam glave mačje bande na Tinjanšćini. Svaku večer imaju puli našega Lesija šedutu. Čore Krstić je prezident, stari Golo Frane je konziljer i zajeno klanč, Ivan Toro je konfermator, Amerikan se jadi, Zuban se smeji i svi ga rivaju i tuču kako pusta a mačić Nin on muči i študija kako će Lesija sutradan ča zmutit.

Takove su glave mačje bande va Tinjane. sada pomislite kakovi su pak mačići, zaš se reče da po glavi riba smerdi. — I va istinu ta mačja banda jako smerdi. Još bi hteli ti mački po ordinu mačjega generala zi Matulji sve poštene naše ljude oblatit a na svih njihovih skupa ni ni zerna poštenja. Tako je danas po svitu. Najveći smrad i gnjus htli bi hitat blato na svakega i najpoštenjega čovika.

Ča piše „teta Jambrožija.“

Krstić je prošlu šetimanu dobil beći. Ja to poznam po njegovem pisanjem va zadnoj „tete Jambrožije“. Zadnja „teta“ piše strahovito grdo proti popom, biskupom i proti pape. Ona piše još grje proti gospodinu Spiniću i proti nekom drugem našem domorođem, a to je šenjal, da je Krstić dobil beći i to puno beći, zaš samo onputa kada on dobije puno beći on ima onoliko kuraja za rigat proti popom. A da je dobil beći poznamo to i po tem, da hvali Konstatina. Kada god Krstić pohvali Konstatina to je šenjal, da mu je Konstatini dal beći. Ja mu nikada ne dam beći — i za to me nikada ne hvali, a ni Pnuvića ne hvali, zaš mu ni ni on otel dat beći.

Ljudi, ki čete bit od Krstića hvaljeni, dajte mu beći, beći, beći.

Austrija zemlja od neverojatnosti. To Krstić piše, i to je jedina istina ku je on napisal od kada je živ. Da nije Austrija zemlja od neverojatnosti, kako bi se v Istre pul izbiri i pul drugih prilikah delale one nezakonitosti, ke se vavek delaju a na škodu Hrvatom i Slovencem, ki su od vavek bili verni koliko cesarstvu, toliko i cesarskoj kuće? Da nije Austrija zemlja od neverojatnosti, kako bi mogla naša vlada protežirat one Taljane, ki očito nastoje, da Istra i Trst spadnu pod Italiju? Da nije Austrija zemlja od neverojatnosti, kako bi mogal danas, va dvajsetem stoleće jedan Krstić nekažnjeno smućevat jedan puk ovuda, ki je do pred malo let živel va najlepšem rede, mire i slošćine? A da nije Austrija zemlja od neverojatnosti, kako bi se mogla štampevat njegova „teta Jambrožija“, ča najšnjanjeja straca, ka je na svete i ku ne bi oprale sve vode ovega sveta? Da je temu tako, Krstić mora da zahvali samo Austriji, ka je va istinu zemlja od neverojatnosti.

Ala smrade reci da nije to istina, ako imaš kuraje. To su, već se razume, besedi Krstićeve. On nas izazivlje, da mi zatajimo ako smo vredni, da ni naš cesar rekao našemu Spiniću ove besedi: „Vi ste onaj, ki tolikih brigi davate monu guvernru“. Krcac mali, da čemo mu mi ostal dužni, kako on nam tisuće i tisuće stvari, keh smo mi proti njemu napisali.

Evo odgovora: Kada je ono Spinić bil onako nepravedno dignut od službi, digli su se skoro svi drugi austrijski deputati — više od 300 njih — da ga brane. I ne samo va parlamentu, nego i po razneh dietah austrijskih su se dignuli i svi pokrajinski deputati, da se našemu nečužnemu i nekrivemu Spiniću popravi krivica, ka mu je bila učinjena. Sada je goveran videl kakovu je falopu stori, pak ni znal, kako da ju popravi, zaš da je goveran valje popravil ča je stori, on bi se bil grdo osramotil. Ter to vidimo i kod prostega čovika, da mu je teško povuč nazad ono, ča već jedan put blekne. Za to je vidite bil goveran va sakralobjskih klešah i ni znal kamo z glavom. — Svaki zna, da su prvi savetnici našega cesara upravo ljudi od governa, i lahko je razumet, da je va to vreme i naš cesar mogal držat Spinića za krivega, pak da bi mu i bil rekao va onih momenteh: „Vi ste onaj, ki tolikih brigi davate mojemu guvernru“, ne bi bilo niš za čudit se. Nego i naš cesar je brzo spoznal, da se je našemu Spiniću učinila krivica i valje je naredil, da mu se ša penzijon od 2000 krun. Nego našemu Spiniću ni to bilo dosti. On je znal da je pravedan i zato je htel, da mu se to javno prizna.

I to mu se je priznalo pred dva meseca, kada je naš presvetli cesar svojom rukom podpisal dekret, s kim se Spiniću davaju sve njegove pravice, ke bi bil imel, da je sve do sada delal za profesora, tako da mu je prišlo, kako da mu se ni niš dogodio. To je eto prava i živa istina, a ti Smrade reci da ni, ako imaš kuraje.

Ča pak Krstić bleje, da Spinić „pri merodavnim krugovom“ vredi još manje od slamki

ku vihor u nepovrat nosi“, to more vredit samo za njega neotesanoga Krstića, ki je tako nizko pal, da mu mora jedina baba kupovat mudandi i stomanji, a nimalo za jednega Spinića, za kega se zna, kako je dobro vidjen i kod sameh najbližeh rodjaki našega cesara, kako na priliku puli principa Augusta, princezo Marie Jožefe i puli drugeh. A mi znamo i to: da ne priče v Opattiju nijedan deputat i nijedan ministar, ki se ne popita za našega Spinića, i ki mu ne gre vžititi stori.

Tako je bilo s ministrom Schönbornom, Hartelom i tolikemi drugi. A koliko je da je i podošta cesarskega grada Beča doktor Lueger bil s njim po svot ovoj košte i bil gost puli njegovoga brata Kuzmeta pul Spinić?

A kade su pak svi oni drugi visoki dostojanstveniki, ki se ponose i diče, da njim je naš Spinić prijatelj.

A kakov glas ima „pri merodavnim krugovom“ Krstićev Bennati? Nikada slabeji osobito otkada je glasoval, da neka se na, preda razpravlja i vredja budućega našega cesara nadvojvodu Franja Ferdinanda. Neka to zataji smrad, ako ima kuraje.

Krstićeve fandonije. Krstić ga ima strahovito proti presvetlemu gos. Mahniću biskupu od Vei. Va svakem broje svoje smradne straci on se zabada va presvetlega biskupa, a to on čini tako gnusno i suradno, da se mi upravo čudimo gospodinu Scarpe, kako on more puštat štampane onakove smradarije.

Tako on piše i proti popom i proti samemu svetemu ocu papi. On ga ima proti nekim našim svećenikom, ki ne puste, da se naš lepi zajik zatire va crkvah. To on zamera našim popom. On iznaša i nekakav slučaj, ki da se je dogodio va Zminje vode tamošnji gospodin plovani puli nekega funerala ni otel od manje stori, a da ne molitvica hrvatski, za svem tem da je pokojni zaželel, da mu se molitvica. Toliko Krstić — a mi čemo njemu ovo: Neka gre on malo do Parenca, pak neka se stori murtav, a va tistamente neka pusti, da se nad njim molitvica hrvatski, a ne latinski, pak će videt, ako bi oni popi tamo to dopustili. Ne bi ni za živu glavu.

A ča su pak naši popi robi od svakega da će se svaki s njimi igrat i davat njim zapovedi. Oni se strogo drže običaja i navadice ka je dopustom sv. Oca pape već od let ostala va njihovih crekvah, i pravo delaju. Evala njim! Nego ste čuli Krstića? On bi otel, da se svuda po svih crekvah pjeva latinski! I još govori da je nekakav Slovinač. Kakav je to Slovinač, ki je proti temu, da se va crekve uči, pjeva i molitvica domačem hrvatskem iliti slovinskem zajike. Ja mislim, da će svaki laglje razumet, ako mu pop reče: Gospodine smiluj se, iliti Gospodine pomiluj, nego ono Kirije lejsom. Nego kemu ja to govorim. Zna Krstić dobro, da je to tako, ma on mora tako pisat zaš mu preme oni krajcari, ke on dobiva za takovo pisanje od Talijani, zaš najzada Krstiću je svejedno, ako se pjeva hrvatski ale latinski, ale pak nemaški — on i onako ne gre nikada va crekvah.

Krstić je za kolegijalnost. Krstić zmera našemu prijatelju dru Poščiću, da ni kolegijalan i da ne pozna kolegijalnosti. Dr. Poščić je kolegijalan i ako čemo još i previse. Nego kako svagde, tako i na ime nekah granic, do keh samo se more bit kolegijalni, a preko ne — Bog sačuvaj. Na primer Dr. Poščić je doktor, a mane su neki povedeli, da se je i Krstiću jedan put posrećilo da su ga stenfali za duhtora, pak liepo vas molim, kakova kolegijalnost bi mogla vezat jednega dra Poščića, ki je na diku celega našega naroda s jednim Krstićem, ki nima ni svojeh mudandi, a ni stomanji. S najsiromašnijim kmetom ča bit Dr. Poščić kolegijalan, zaš se ta kmet muči i kini, da prehrani svoju familiju i kraj tega mu još ostane toliko, da more kupit stomanji i mudandi. Toliko za doktora Poščića, a ja od svoje strani govorim očito, da ne bim mogal bit kolegijalan ni s Konstatinom, kada ima

obrazu družiti se s jednim Kratićem, za koga je sam c. k. kapitan Fabiani rekao, da bi za beći bil vredan storiti i takovo delo za ko se gre i va peršun.

I još neč: Mi pitamo Kratića, neka nam malo povede, on ki se vavak hvatli, da sve zna, ako je bil kolegialan i Puović, kada mu ni neki dan otel posadit se i deset fjo-rini, i kada mu je ono pred doktorom Pošićem zboknul, da kako mu more davat na penj orloj, ki ni njigov nego od stare Ambrošinke? Je to bila kolegijalnost. Responde mihi, šior senza madanda.

Ni za tovara zvonac. Mi smo va našem „Narodnem liste“ štampali nekoliko kamedij, ke su se svim našim ljuden jako dopale Videl je to Kratić pak je rekao: Videj vraga da bim i ja malo proval ča takovega storiti, morda bi mi to pomoglo. I va istinu va zadujoj „tetinof stomajućine“ nadrajsal vam je neč, ča je kristol kamedijica, a ni drugo nego jedna takova trubastarija, kakovu more napisat samo onakov čovek, kemu se je glavina već zvodnila. Ma najдите mi jedno zrnice poduke, najдите mi jednu besedicu, koj bi te se mogli nasmet. Niš i niš — sve prazno glupe, bedasto trubasto. Ni za tovara zvonac. Neka Kratić počeka do ki dan, pak čemo mu mi pokazat, kako se kamedije pišu. Barba Tončić.

Domaće vesti.

Osma glavna skupščina družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru. Četrta na 30. o. m. bit će va „Zore“ u Opatije glavna skupščina Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru. Takova se skupščina drži samo jednaput na leto, zato je jako važno za svakega pravoga domo-rodca, da uznastoji da tega dneva bude v Opatije. Dnevni red skupščine štampan je na drugem meste našega lista, dočim je važnost tega dneva opisana na prvem meste današnjega „Narodnega lista“. Ovdje čemo napomenut još to, da će se ove godine nastojat da se ta dan koliko bolje proslavi. Tako će bit u jutro na 10 ur va crekve sv. Jakova vela sveta maša, a na večer na 8 ur i pol počet će zabava, kakoveh je malo v Opatije bilo. Na toj zabave će predstavljat člani hrvatskega teatra va Zagrebe gospoja Ljerka pl. Šram i gosp. Ign. Borštnik. Nadalje igrat će na violine nam već od prvo dobro poznati i svake pohvali vredan koncertni majstor gosp. Brož. Njega će pratit naša vrla muzika. Razume se samo po sebi, da će tom prilikom pjevat i naš dični „Lovor“, kega naše občinstvo dobro pozna, tako da bi bilo suvišno, da ga mi sada hvalimo. Pjevat će onako, kako on ume — a to je dosta. Za zabavom bit će počitak i slobodna zabava. Ljudi će malo mej sobom počakulat, a malo kasneje će se mlaji svet malo i obrnut. Inšoma, zabava — ma baš kako treba Za to valja da svaki nastoji da on dan ne ostane doma.

Dve naše zvezde. Spomenuti smo da će četrta na dan 30. o. m. na zabavi naše Družbi sv. Cirila i Metoda predstavljat g. Ign. Borštnik i gospoja Ljerka pl. Šram. Gospodin Borštnik ne treba ničigove hvale — on je danas upravo znamenit radi svojega lepega umeća — on je jedan od prvih od našega teatra va Zagrebe, tako da moremo reč, da je to upravo sreća za nas da čemo ga moć videt i čut na našoj pozornice.

Ali ta naša sreća je još i veća, kad pomislimo, da čemo tom prilikom moć videt i našu dičnu umjetnicu gospoju Ljerku pl. Šram. To je jedna od najsjajnijih zvezda našega teatra — njijo umeće, nježnost i gracijoznost čine da ju se ne bi čovek nikada dosta nagledal.

Ali pravu još i veću lepotu će se nać va načine, kako ona predstavlja. To će bit pravo uživanje! To će bit prava milina.

Domorodci! Hrvatsko pjevanje — opera — zbudilo je ovih dana svu Dalmaciju tako, da je naš svet samo bil vas kako opojen. I Taljani su morali priznat, da je naša opera upravo prelepa, a naši pjevači božanstveni. Ovi dnevi bil je v Reke prvak od taljanskoga teatra g. Novelli. Naši Hrvati v Reke su mu darovali lep venac s hrvatskom trobojnicom. I tako svet drugdje pokazuje štovanje naprama onemu ča je lepo. Domorodci! i k nam dolaze ovi dni dva naša dična i vrlo darovita umjetnika. Njima moramo skazat još i više nego štovanje. Njim moramo skazat i ljubav. Domorodci! neka nijedan od vas ne fali na zabavi od budućega četrtka.

Program zabave, ku će družba sv. Cirila i Metoda dat četrta na 30. ov. mj. je sledeći:

- 1.) Erichs: Ouvertura „Sarafan“. Svira glazba.
- 2.) F. S. Vilhar: „Slovenec i Hrvat“. Pjeva zbor.
- 3.) Jeretov - Emin: „Stari kapelan“ (Lecture à vista). Gosp. Ign. Borštnik.
- 4.) a) Wienawski: „Romance“.
- b) Sarasate: „Ciganski motivi“. Izvadjja na guslama uz pratnju glazbe koncertni majstor g. B. Brož.
- 5.) N. C.: „Kako, da ga dočekam“. Soloprizor. Gđja. Ljerka pl. Šram.
- 6.) Iv. pl. Zajc: „Zrinjako-Frankopanka“ Pjeva zbor.
- 7.) Jaroslav Erben: „Povodni mož“. Gosp. Ign. Borštnik.
- 8.) Ivanov: „Posjet“. (Dialog). Gđja. Ljerka pl. Šram i gosp. Ign. Borštnik.
- 9.) Smetana: Prvi dio iz kvarteta: „Iz mojeg života“. Allegro vivo appassionato. Izvadjaju članovi lječilišne glazbe: Violin I. Gosp. B. Brož Violin II. gosp. A. Gervais Viola g. A. Soukup. Cello g. Dr. Jirat.
- 10.) F. Z. Miller: „Golubovi“. Gđja. Ljerka pl. Šram.
- 11.) A. Hajdrich: „Jadransko morje“. Pjeva zbor.
- 12.) Korytowski: Gospodar. Šala u jednom činu. Izvadjja: Gđja. pl. Šram i gosp. Borštnik.

Zatim sledi odmor, a iza odmora slobodna zabava.

Koncertom ravna zborovodja „Lovora“ g. Artur Gervais.

Skupščina kotarske bolesničke blagajne u Voloskom. Nedelju na 12. maja obdržavala se je glavna skupščina ove kotarske bolesničke blagajne. Na istoj bilo je prisutno oko 30 delegati a od strane oblasti poglaviti c. k. kotarski komesar barun Reinlein. Iz izvješća predsjednika iste dra Ivana Poščić, doznali smo da prednja je nova uprava 17. marča 1900. preuzela blagajnu od prve uprave sa jednim deficitom od preko 4 tisuće kruna, ipak je do konca leta 1900. nova uprava prigospodarila k 4.230 dakle skoro jednu polovicu od svega ča je perva uprava prišparala u 8 let. — Nova uprava je platila skoro sve stare dngce kotarske bolesničke blagajne tako da sada ni nego još jedan stari dug od k 1183:68 za platit rečkomu špitalu. Nova uprava je kroz celo leto plaćala redovito svake nedelje svim bolnim članom podpore te se ni nikada dogodilo kako prije da se je radi pomanjkanja novca moralo ljude odpraviti ča. Na koncu leta 1900. ostalo je va kase k 5602. — Skupščina je ovo izvješće uzela zadovoljstvom do znanja. Nadzorni odbor je potvrdil ča su račun i skladu sa društvenimi knjigami i kasom i zato da ih skupščina more potvrdit. Va nadzorni odbor i društveni sud bili su na novo zibrani skoro svi prijašnji člani. Na koncu skupščine je predsjednik pozdravil zastupnika vlade baruna Reinlein ki se je pak zahvalil i rekao da je kapitanat zadovoljan da je nova uprava tako dobro upravljala kasom do sada i preporučil je da bude to i u buduće. Rekal je još da viada mora bit jako zadovoljna da se uprava kotarske bolesničke blagajne nalazi u tako dobreh rukah. Predsednik je pozdravil delegate i zaključil skupščinu.

Odlikovanje. Njegovo Veličanstvo kralj rumunjski podelil je g. Franu Leban'c. k. pošt.

višem upravitelju v Opatije viteški križ rumunjske krune. Čestitamo! To lepo priznanje gospodin Leban ga je zaslužil va punoj mere, jer valja reč, da je va vreme kraljevskih sastanka na pošte vladal najljepši red, za svem tem, da je oni dni bilo strašnega posla, osobito na telegrafe.

Merkur na Sušaku. Ovo društvo imet će na 25. o. m. u 8 ura na večer u Hotel Sušak koncert z vrlo lepem programom. — Rumunjski kralj u Kastvu. Pišu nam iz Kastva, da je na 11. o. m. zapodne bil va gradu Kastvu Njegovo Veličanstvo rumunjski kralj i da je razgledal grad.

Cesta Klana — Paka. Od vajkada čutila se je potreba da se učini nova cesta iz Klane va Paku. Svaki, ki je samo jednaput hočil po staroj ceste na Paku osvedočil se je da ta cesta ni za ljude ni za blago. — Puno Ključac je na toj ceste va leto dan šundralo svoje lepe vole. Ta nesrećna stara česta bila je najme tako sterma, da se na istu ni moglo ni batudu posipat zač najmanji daž bi bil sve ča opral. Blago pak ko je vozilo zgorum ale zdolum ubijalo se vozec po goleh stenah kola.

Na nekeh mesteh te ceste bile su kolotočine va kamenju zdbene po 10 cm., sada neka svaki promisli kako je bilo moguće tuda vozit. — Već pred 40 let počelo se je mislet da bi se tu cestu prenačinilo, i storili su se plani za novu cestu nego do dela ni prišlo nikada dokle ni Dr. Laginja prišal kačo deputat va Beč. On je onputa valje počel potekovat od jednega ministarstva do drugoga dokle ni vlada odlučila nekoliko tisuć za novu cestu Klana — Paka. Od te ceste se je pred nekoliko let učinil jedan del najme od Klane do Klanjske šumi a lanjsko leto učinilo se je drugo ča je fallo zvan jednega kusa od po prilike dva kilometra to je kako od Voloskego do Opatije. Da se je toliko te cesti (okole 9 kilometra) storilo zasluga je najveća Dra Laginje. On je skerbel za novci za poduzetniki i za delavci. Da ni njega seguro da ne bi cesta bila gotova kako je danas, a Bog zna do kada bi bila. Tako pak je kotarski cestni odbor buduć je skoro sva cesta gotova mogal već 17. o. m. kolandirat gotovu cestu i preuzet ju u svoju administraciju. Ta dan prišli su va Klana da preuzmu cestu Klana — Paka velenč g. Dr. Andrija Stanger, kao predsednik cestovnog odbora i člani istega odbora, onda Emiljo pl. Persich iz Lovrana kao zastupnik južne železnice, Benedikt Fiamin kao odaslanik občine Volosko-Opatija, Anton Bačić kao odaslanik občine Veprina, Toma Zmarić Juran kao odaslanik občine Lovran; Ljizjo Kinkela i Mate Trinajstić kao odaslanici občine Kastav; Josip Bačić i Eduard Grizalo iz Voloskega kao delegati junte. Iz Pula došal je na poštu za to velenč g. Dr. Laginja a pratil ga je zastupnik naroda prof. Vjekoslav Spincić, koji je želel da vidi to delo pak da more i on učinit sve moguće da se i on del ki fali ča prej fini. Gorespomenutu gospodu dočekali su Klanjci u upravni većem i njegovim predsednikom Josipom Gauš na čelu s podpredsjednikom Matom Medvedić i članom Lukom Medvedić. Člani cestovnog odbora sa svojim predsednikom i u pratnji drugih pregledali su cestu našli ju u redu učinjenu stobilu šah protokol, polak kega cestovni odbor prima cestu u svoju administraciju. — Kad je bil protokol podpisan javil je predsednik cestovnog odbora velenč g. Dr. Stanger da je ta odbor cestu zel poda se i zahvalil se je u ime odbora i naroda Dr. Laginje, ki je toliko za tu cestu storil. Rekal je da more bit Klana srećna, da se je va njoj rodil čovek kakov je Dr. Laginja ki toliko dela i se muć za svoj narod. Dr. Laginja zahvalil se je na to svem onem ki su pripomogli, da se je ta cesta storila, na prvem meste cestnomu odboru i preporučil se je i za buduć da bi se ča prej moguće dovršilo i ono ča još fali.

Primorski del ovega kotara pomogal je dosta da se je ta cesta storila. Dolnja ruka je pomogla gorinjo a gorinja će dolinjo kad se bude delala druga cesta iz Matulj na Volosko kroz Veprinačku i Lovransku občinu i dalje i u obće kad se bude delala kakova nova cesta va dolnjih občinah.

Strašan oganj. Va jednem predmestu glavnega grada Česke, Praga, nastal je na 15. ovega meseca voli oganj. Preko sto kuć je zgorelo. — Komad noć za tem mogal se je pogasit oganj. — Poginulo je preko 200 glav raznega blaga ko je bilo zaprto va štalah. —

Strah od munjenega. Va Moskve va Ruskoj dela strah i trepet jedan munjeni, ki po belom dnevu po ceste probada šiletom divojke pak pobegne da ga nijedan ne more nać.

Zaklela se zemlja raj, da se svake tajne znaju, illi duhtora Costantina su čapali va lažo. Dr. Costantini je na Voloskem suđe rekal da on ni bil nikada kondanan. — Mi pak doznajemo, da je bil kondanan, prez oneh 40 krun al 4 dni peržana ki je dobil na ovom suđu, još drugi dva puta najme: Prvi put: Sentencum tribunala va Rovinje od 8.12. 1890. br. 1607 na 10 krun. Drugi put: Sentencum suda va Pazine od 4.5. 1897. br. 122/176 poradi uvrede stražara na 30 krun. (On pobostrića Kratića konkurencu dela! op. sl.) Za svem tem da ne suđe rekal, da ni bil nikada pedepsan!!! To ni nikakovo čudo — on trata s Kratićem. — Reci mi s kim hošil, reč ču ti, ki si.

Ki ne pozna zakon? Kratić va svojoj predzadnoj „tete Jambroziće“ piše, da mi ne poznamo zakon, zač da smo va pošlu Podreka proti Dr. Costantinu pišali da i ako je prokura od štata desistirala od progovstva Dra. Costantina radi zločina po § 109 k. z. vendar da je nađ Prokurom druga viša oblast. — Mi da bimo morali znat, da proti takovemu dekretu se ne more rekurit. Vidite ga šegavca! I ono malo zakona ča je do sada znal je pozabil. Zač je, pitamo ga mi va zem dekrete rečeno da neka se tužitelj u smislu § 48 k. p. u vreme tri dni izjavi ako će da se Costantini napravio kazneno proganja ali ne? — Tužitelj najme baš radi toga jer je subsidiarni tužitelj ima pravo zahtevat, da se obštenjaka dalje proganja. Kratić zna da piše za trubile pak računna da temu oni sve verovat bilo sada pravo al krivo, šegavo al bedasto. Za to i on i piše takove stvari ke ne bi ni pas na maslo polokal, a trubasti mačić sve veruju i polokaju. — Huje njim budi!

Imenovanje. Zemaljska vlada za Bosnu i Hercegovinu u Sarajevu imenovala je g. Strucelja sina Ivana, rođj. u Voloskom, računarski asistentom kod besanskog računarskog odiela. — Naše srdačne šentitke vrlomu domorodcu i prijatelju!

Kriva pogodba. Mi smo već va „Narodnem liste“ štampali onu famoznu pogodbu ku je Kratić leta 1891. učinil svoj zakonitoj žene. Da se na istu ne pozabi mi ju ovde još jednaput preštampavamo:

Darovna pogodba. I Ja Ivan Kratić darujem causa mortis (to će reč za slučaj smrti darovatelja) svojoj supruzi Ljudmili rođj. pl. Kružić sav svoj imetak budu u nepokretnosti budu u pokretnosti. — Nepokretnosti nalaze se u Dalmaciji u poreznoj občini Zadar, kojih sam je uknjiženi vlastnik, te sastoje od vinogradah, oranica, vrta itd.

Uzrok nazočne darovnice jest zahvalnost mojoj supruzi na njezinu njegu i brigu koju je ona napram meni tekom našeg zajedničkog života izkazala. — Nazočnom darovnicom neposredno nije nitko prikrađen, što ja neimam potomakah.

II. Ja Ljudmila Kratić rođj. pl. Kružić prihvaćam zahvalnošću ovdje učinjeno mi darovanje.

Hrašćina, 4. veljače 1891. Ivančić Lindmilla Kratić, rođj. pl. Kružić. Antun Debeljak Josip Sanjek svjedok. svjedok.

Ta pogodba je vela aleparija. Svaka pogodba mej mužom i ženom navlastito pak darovnica mora se učinit pulli notara zač drugačije ne valja. — Kratić kako čovek od zakona je to dobro znal.

Na svakoj pogodbe mora se on ki zna pisat podpizat s celem svojem imenom i prezimenom na ovoj pogodbe je Kratić na mesto prezimena storil jedan veli križ, pak je na njega obesil jedan č. Takov podpiz je kriv a pogodba s takovem podpizom ne valja niš. — Kratić kako čovek od zakona

je to dobro znal. Ne samo to, nego sve ono ča je on s tom krivom pogodbom tobože daroval svojoj ženi ni već bilo njegovo zač je sve još pređ prodal svojoj matere preduđatoj Kalmeta.

I čovek ki takovi kuntrati dela ima, obraca hitat blato na svih i svakega makar bil najposteniji čovek ovoga sveta a nebi se smel ni pokazat međ svet. I s takovem se čovekom Costantini okole pelje i se s njim pajdaši. — Na čast mu bilo njemu i svakemu ki se s takovem čovekom pača.

Gosti v Opatiji bilo je čera na 22. ov. mj. 895. Od 1. septembra 1900. do 22. o. m. prišlo je v Opatiju 12.369 gosti, najme za 1.197 više nego lane va to vreme.

Visoko rođena gospođa barunica E. Haas darovala je prigodom prve pričesti njezine djece za građenje nove crkve u Opatiji k 200. Polhalno.

Gosp. savjetnik dr. Perišić kod rumunjskoga kralja. Predprošla nedelju na 3 sata bil je na audienciji kod Nj. Velič. kralja rumunjskoga naš veliki sudac savjetnik Dr. A. Perišić. Njeg. Veličanstvo se je sa gospodinom savjetnikom duže vremena najljubeznije razgovaralo.

Objed na grčkoj koracadi „Pisara“. Dne 16. o. v. na dan „sensove“ dalo je Nj. Veličanstvo grčki kralj Juraj na svojem brođu objed, na koji su bili pozvata slijedeća gospoda: Namjestnik grof Goess, — rečki gubernator grof Szapary, Admiral Sach zapovjednik vojničke akademije na Reč, naš načelnik Dr. Stanger, kot. kapetan Scarpa, Predsjednik kur-komisije Prof. Glax i Oberstar Wachter. — Stol bio je prost na kuverti broda. Kod šampanjca digno se kralj Gjuro i napio u franczskom jeziku Nj. Veličanstvu Franu Josipu I. cesaru austrijskomu i kralju ugarskomu, našto je glazba završala austrijsku himnu.

Gosp. Namjestnik grof Goess se je na to ustao i on u franczskom jeziku rekao da buduć je dobio nalog od Nj. Veličanstva Cesara, da pozdravi u Opatiji Njegovo Veličanstvo, piše on u zdravlje Njegovog Veličanstva grčkoga kralja. Glazba zaigra na to grčku himnu. — Za vreme obeda razgovarao se kralj vrlo ljubezivo sa pozvanima a kad je obed svršio opet je sa svakim pojedinim izmienio po koju liepu rieč. Obed počeo je u 1 uru po podne a u 2^{1/2} vratili se pozvani na kraj ugodno dirnuti ljubezivošću Njeg. Veličanstva.

Odlazak rumunjskog kraljevskog para iz Opatije. Dne 18. o. m. odputovala su Nj. Veličanstva kralj i kraljica Rumunjska nakon što su u Opatiji više od 3 tjedna stanovili. U 6 ura u jutro pred „Villom Angiolinom“ sastali se gospoda načelnik Dr. Stanger, kotarski kapetan Scarpa, prof. Dr. Glax, Savjetnik Dr. Perišić i više druge gospode. Naš načelnik poklonio je kraljici liepu kitu cvieda, koju je Njezino Veličanstvo vrlo ljubezivo primilo i zahvalilo se opaziv da ne kaže „s bogom“ nego „do vidova“. Na mulu pozdravilo je Njeg. Velič. kralj načelnika i rekao mu da se zahvaljuje svemu u pučanstvu koje da je s Njim bilo svuda vrlo ljubezivo i prijazno. Oko 6 i pol u jutro parobrodom „Elbre“ odputili se mili visoki gostovi. Parobrod je vozio lagano uz grčku karocadu, iz koje je Grčki kralj Gjuro pozdravio na vojnički način odlazeća Veličanstva, dok je glazba na brođu svirala rumunjsku himnu. Sretno putovali i zdravi nam se mili gosti do godine opet vratili.

Krstila se židovka. U Voloskom bila je danas dne 23. o. m. kršćena mlada židovka djevojka iz obitelji Koth, koja je dobila na krstu ime Hedvig Margareta. Sveti čin je obavio u župnoj crkvi u Voloskom Msgr. Vinko Zamlić uz asistenciju veleč. gg. Matije Dubrovića expozita u Opatiji i Josipa Vodičke expozita u Rukavcu. Kunicom je bila presvjetla gospođa barunica Haas. — Tom prigodom sabrzo se liepi broj vjernika u crkvi, te su pratili velikom pomnjom krasni obred obavljen u našem milom hrvatskom jeziku.

Meštričina Pagan proti Dr. Pošćiću. Na nličnicu večer t. j. na 30. marča 1901. bila je jedna kumpanija mladić z Voloskega puli

Tirmanu v Opatije. Med njimi je bil i meštar Pegan. Na 7 ur večer su šli svi od Tirmana ča pak su se na ceste čapali „a bracet“ i šli kantajuć put Voloskega. To ne bi bilo niš slabega, neka se mladost divertiti. Nego slabo je bilo da je ta kumpanija mladić a med njimi i meštar Pegan pevala provokatorne pesme: „Non se parla che italian“ i garibaldinsku „addio mia bella addio!“ Takove pesmi skemi se vredjaju drugi nesme nijedan a najmanje jedan meštar kantat. Dr. Pošćić ki je sve to čul i videl, prijavil je meštra Pegana školskoj oblasti. Ova pak na mesto da stavi Pegana pod disciplinarnu iztragu, naložila mu je da Dra. Pošćića tuži. Bravo! I Pegan je tužil Dra. Pošćića. Danas je bil pred Voloskem sudom dibatimenat. Dr. Pošćić je rekao, da ono ča je on va svojoj prijave sponenul, da je gola istina i navej je za to svedoki. — Za svem tem, da je dvajset svedok, ki su Pegana na uličnicu večer videli va toj kumpanije puli Tirmana, ki su ga videli poč s tum kompanijom od Tirmana na 7 ur van, ki su ga po ceste videli i čuli kantat one provokatorne pesmi, on je imel kuraja na današnjem dibatimente reč da na uličnicu večer ni bil ni pul Tirmana ni va ovoj kumpanije ka je kantala. Ako to ni bezobraznost onputa mi ne znamo ča je. — On valjda računa na oni svedoki, ki su bili s njim. Nego zvrhu teh svedok jih je dvajset ki su ga videli. Dibatimenat se je prenesal na drugi dan da se ti svedoki zamu na protokol. Pisat ćemo kako bude ta stvar finila.

Mačja infamija. Na 7. decembra 1900. kad je bila va Jelšaneh ona komedija s Krstićem pejal je neki Jurišević s kripiocom Krstića i Slocarića od staciona Sappjane do va Jelšane. Ovdje je na njih čekal celi dan (siromah ni znal da su bili fugni dobili opsl.) nego zamu, ni bilo Krstića ni plati. — Ni mu bilo druge nego tužiti Krstića i Slocarića. Slocarić je lepo na sude rekao da on je bil od Krstića pozvan poč va Jelšane i za to da on neće platit niš. — Krstić je opet rekao, da on je bil pozvan od Jelšanac prit va Jelšane i da za to neka Jelšanci plate karocu. — Na 10. o. m. bili su preslušani svedoki ki su svedočili da je Krstić sam ponudil se prit va Jelšane i da njim je on ordinal karocu. Radi tega je bil Krstić odsuđen da plati karocu i trošak. Nego ča će sač Jurišević Krstiću zet. Morda jedan par mudandi stare Jambrožije? Krstić je najme prisegal da nima niš, pak će siromah Jurišević morat zgubit svoje i platit trošak i svedoki. — Siromah je na 10. o. m. plakal na gorke suzi kad je doznal, da je Krstić prisegal da nima niš. — Slocarića i Krstića branil je Dr. Costantini.

Za djačko pripomoćno društvo u Pazinu primili smo od g. Mata Sučić u Klani k 2 od g. Andra Medvedić Rieka k 2.

Preja Turčin, nego Talijan. Neke dan su šli karajuć se z Voloskega put Lovrana dva čoveka, pak nam je osoba ka je čula povedela, da ih je bilo baš gušta poslušat. Jedan od njih je moral bit Talijan al mačak a drugi naš — Hrvat. Naš čovek, mu ih je nabrojil svakakoveh, da su Talijani lačni da su imbrojeni, da su smutljivci, da su anarhisti infati, rekao mu je, da kade je Talijan tamo da je zlo i mizerija. Kad mu je sve to zrigal zavapil je na puna usta, da on bi radje bil Turčin nego Talijan. I pravo je imel. Bog živi njega i svakega, ki brani našu milu starinu a propali svi izdajice našega roda i zajika.

Ivakova žena se tuži, da nima smoka. Kuma Marija, Ivakova žena, se je ovkidan tužila, da nima već smoka, sa svem tem, da su ovo leto ubili dva praščića, prošćenja pitan. A ča čete no, rekla je kuma Marija, sada nam pride Nino od Roži, a sada kumpar Krstić — i no, ča čete? neč valja ponatit. A kumpara Krstića jako pijaža smok. Varamente je smotan je — ne valja reč — da ni.

Proneverenje od jednega milijuna tristo tisuć franak. Va Franche Comté pokral je i proneveril kaser fundarije, neki Bonnefoy, jedan milijun tristo tisuć franak. — Pulicija ga je zaprla.

Mali razgovori.

JgČa bi reč da gre Fritalja sada s Pirijum na dibatimenti?

M. Ali si priprost! Ča ne znaš da Pirija vaku zgubi pak je sada zel Fritalju za ajutanta zač misli da će mu pomoć ku dobit. —

J. Viš malo vraga su se iskali ma su se i našli.

M. Uprav ja, more jim se zakantat. Sadili smo tikvići velezla i šalata Pirija i Fritalja dva su kamarada!

M. Mi znaš pak ti povedet zač gre sada svako malo Fritalja k Pierotu va Tosinu? —

J. To je jako lahko: zač mu nigdere drugde na Voloskom ne daju već na puf. M. Čal sam da mu je i on već dal vritnjak.

J. Pravo j storil, ako je.

J. Ča ti neigrevaš s Krstićem na boći pul Čikovića.

M. Aš sam nem, kako i ti. Ča ču se igrat s onakovem čovjekom; — govore da nima ni svojeh mudanad, a ni cele stomanji nima zač kada boča videt je da mu je pod pazuhom razparana.

J. Pak čaj tebe za to.

M. Niš mane, ma jedan ki se drži kapo-partido istrijan slavo-austriaco-illirico-sloveno, bi mogal zakrpat i stomanju, kada zna prikrapvat onakovi tituli našem milomu hrvatskomu zajiku.

J. Ja po boščića imaš pravo. Bome neču se ni ja s njim već igrat.

M. Pak još neč; on je na sude prisegal, da nima vragu pari, a da mu dobijem partidu, odkada bi mi ju platil kad nima baš niš.

J. Vidi vraga, ja nisam ni na to mislel.

Ki nam je ča poslal.

Uprava „Narodnoga lista primila je u ime predplate za celu godinu od gg. Josipa

Blečić pom. kap. u Lovranu, popa Frana Sablić u Cresu; Josipa Šošarić Volosko; Hrvatske Čitaonice u Kastvu po k 8; Nika Lončarića Lilo; Ivana Brčić Vasanska po 4 k; Mihovila Glaxina Rieka; Jurja Cubrarića, Draga Baščanska, Frana Benigera iz sv. Mateja, Jovakina Tomazić Skrbčić po k 5; za pol godine: monsig. Zamlić k 8. Angelina Varljen Skrbčić; Juraga Josip, Ivan Milčić Opatija; Narodna Čitaonica Rieka; Tomo Šafar, Volosko; Andre Medvedić Rieka; Anton Grgurina Banjaluka po k 4; Sušan Josip trgovac Rieka - Brajla k 6; Josip Skuro, Vasanska; Grgo Zadković, Beč; Josip Sirola Ulijanj Sroki 84. (Sliedi.)

Slavnom občinstvu, osobito kućevlastnikom i gradjevnim poduzetnikom

preporuča se

Jure Hegediš, slikar.

Volosko br. 74. Vis-à-vis „Vilje Smid“.

I istarska

radionica opanaka

Podpisani preporuča sl. p. n. občinstvu svoje bogato obakrbljeno skladište svake vrsti opanaka, koje rasprodaje na veliko. Naručbe po mjeri izvajaju se točno i solidno.

Umjerenje cene. Bez konkurencije.

Mirko Vukelić
VOLOSKO (Istra).

Poziv

na 8. red. glavnu godišnju skupštinu družbe sv. Cirila i Metoda za Istru

koja će se obilježavati

u četvrtak dne 30. svibnja 1901

u prostorijama
družtva „Zore“ u Opatiji

RAZPORED:

I. Svečana sv. misa u 10 sati u kapelanskoj crkvi u Opatiji.

II. Glavna skupština družbe u 3 sata popodne sa slijedećim dnevnim redom:

- 1.) Pozdrav i komunikacije predsjedništva.
- 2.) Čitanje zapisnika poslednje glavne skupštine.
- 3.) Izveštje tajnika.
- 4.) Izveštje blagotajnika.
- 5.) Izveštje nadzornog vieća.
- 6.) Izbor jednoga novoga člana ravnateljstva.
- 7.) Možebitni predlozi.

III. Toga dana priređuje družba u prostorijama družtva „Zore“ koncert s literarno-dramatičnom večeri. Sudjelovat će gđa. Ljerkica pl. Šran i gosp. Iga. Berišnik, članovi hrvatskoga kazališta u Zagrebu, zatim hrv. pjevačko družtvo „Lavor“ i koncertmajstor g. Brož uz odio mjestne ječillitne glase.

Ulaznina 2 krune. — Početak koncerta točno u 8^{1/2} sati na večer.

Čisti prihod zabave ide na korist družbe sv. Cirila i Metoda za Istru, te se radi toga prepriate primaju na zahvalnošću,

VOLOSKO-OPATLJA, 15. svibnja 1901.

Ravnateljstvo družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

JAVNA ZAHVALA.

Svoj rodbini, prijateljem i znancem, a osobito gospođi veteranom koji su sproveli do hladnoga groba našega nezaboravnoga muža, odnosno oca i brata

Antona Vožu

ili drugim kojim načinom izkazali nam svoju sućut, budi ovime izražena najdublja zahvala. Bog im plati.

Skerbići, 16. svibnja 1901.

Marija,
sestra.

Marija,
žena.

Anka,
kći.